

andre lande har været igennem den samme proces, og man har løst problemerne på måder, der minder om denne her.

Mit partis normale ordfører på området, hr. Kjeld Rahbæk Møller, har over for mig i den forbindelse nævnt, at man i USA har ladet universiteterne spille en større rolle i forhold til sektorforskningsinstitutionerne, bl.a. ved at nogle af dem har været tilknyttet universiteterne direkte. Vi vil godt inddrage i diskussionen, om det var noget, vi skulle overveje for et par forskningsinstitutters vedkommende, sådan at man gjorde det som en slags forsøg for at se, hvordan det virkede i forhold til det, som ellers ligger i lovforslaget.

Men under alle omstændigheder er vi meget godt tilfredse med, at lovforslaget kommer, og vi bebrejder under ingen omstændigheder den nuværende forskningsminister, at det først kommer nu. Det kunne man eventuelt have bebrejdet tidligere ministre.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Sektorforskningen har indtil nu været et ureguleret område, hvilket har givet de enkelte ressortministre stor frihed til selv at fastsætte, hvad det er, sektorforskningsinstitutionerne skal arbejde med.

Vi ved imidlertid, at forskningskvalitet kræver forskningsfrihed og dermed uafhængighed. Og den uafhængighed styrkes ved det fremsatte lovforslag, idet alle sektorforskningsinstitutioner nu skal have deres egen bestyrelse, en bestyrelse, som udpeges af ressortministeren i samråd med forskningsministeren.

Desuden inddrages forskningsrådene i den faglige vurdering af bestyrelsens kvalifikationer. Det hedder desuden i § 3, stk. 2, at formanden og bestyrelsens flertal skal være uafhængige af den minister, under hvis område institutionen hører.

Ved at etablere en bestyrelse skyder vi et led ind mellem forskningsmiljøet og ressortministeren. Vi beskytter altså forskerne mod politisk styring og kontrol. Det er bestyrelsen, der fastsætter vedtægten og formålet for institutionen, og ressortministeren skal så godkende vedtægten.

Hvis vedtægten og dermed formålet for sektorforskningsinstitutionen skal ændres, skal det ske efter en bred høring af alle interesserede parter, og jeg synes, det er vigtigt at lægge mærke til, at alle skal høres, i det øjeblik en vedtægt skal ændres, så det altså ikke bliver tilfældig-

heder, der kommer til at råde, i det øjeblik en forskningsinstitution ændrer formål.

I den forbindelse vil jeg gerne spørge forskningsministeren: Vil og skal Folketinget orienteres og høres på lige fod med alle andre, i det øjeblik vi står over for en vedtægtsændring for en forskningsinstitution?

Fagligheden på forskningsinstitutionerne sikres også bedre vilkår med det her fremsatte lovforslag. Ved at opstille nogle minimumsregler for ansættelsesproceduren, uddannelsespolitikken osv. øges mobilitetsmulighederne mellem sektorforskningsinstitutionerne og mellem sektorforskningsinstitutionerne og universitetsmiljøerne. Og det betyder alt andet lige, at det bliver mere attraktivt at være ansat på en sektorforskningsinstitution.

Noget, som også er vigtigt for forskningsmiljøet, er selvfølgelig muligheden for at få offentliggjort forskningsresultaterne. Det må ikke være sådan, at tilfældige politiske interesser kan forhindre en forsker i at offentliggøre sit materiale. Derfor er jeg glad for formuleringen i bemærkningerne til § 9, hvor der står:

»Derimod kan samfundsmæssige hensyn, som er snævert politisk bestemte, ikke begrunde en fravigelse fra lovens bestemmelse om, at forskningsresultater skal offentliggøres.«

Jeg vil gerne have »snævert« droppet, vil jeg med det samme gerne sige, for det må være sådan, at politiske interesser ikke kan afgøre, om forskningsresultater skal offentliggøres eller ej.

I Det Radikale Venstre mener vi, at det her fremsatte lovforslag er et væsentligt bidrag til sikringen af forskningsfriheden og til større faglighed på de sektorforskningsinstitutioner, som loven omfatter, og derfor kan vi støtte det fremsatte lovforslag.

Niels Højland (FP):

Sidste år i november fremsatte forskningsministeren et lovforslag, som blot omhandlede Risø, og vores ordfører på området, hr. Tom Behnke, sagde dengang, at det ikke duede med et forslag, som kun omhandlede enkelte sektorer. Det måtte være rimeligt, at vi fik en samlet lovgivning om hele området.

Det er der kommet nu, og der skal ikke herske tvivl om, at Fremskridtspartiets syn på forskningen er, at vi skal have en så god og effektiv forskning som overhovedet muligt, og at den skal være uafhængig både af det politiske og af andre områder. Det må være klart, at hvis der